

GAZETA POPORULUI

Foaie politică-culturală

Intemeietori: Dr. N. Bălan, Dr. I. Broșu, și Dr. Silviu Dragomir.

Abonamentul:

Pe un an . . . . . 20 Cor.
Pe o jumătate de an . . . . . 10 Cor.
Pe 3 luni . . . . . 6 Cor.

Abonamentele să se trimită la adresa:
„GAZETA POPORULUI”, Sibiiu.

Adresa noastră e:

„GAZETA POPORULUI”
Sibiiu, Strada Urezului Nr. 41.
Apare în fiecare Duminecă.

Inserțiuni și anunțuri se primesc la
Administrația gazetei.

Un șir cu litere mărunte întâia-oraă 1 cor.
a doua și a treia-oraă 80 fileri.

Arânzile de pe anul acesta

de Dr. Sever Dan.

Satele noastre sunt pascute astăzi de două gânduri mari: pacea, pământul. Și cum satul românesc este una cu neamul românesc, datorința noastră de sfătuitori și prietini ai poporului ne îndeamnă să stăm o leacă de vorba cu cetitorii noștri asupra acestor două mari gânduri: pacea, care întârzie, — pământul care nu-i iertat să mai întârzie un singur minut.

Pacea nu din vina noastră întârzie. Aceasta o știu bine și sătenii noștri. Cât am cutreerat ținuturile românești, și cât spun cei cu tragere de inimă pentru pașurile poporului — flacăii noștri aleargă veseli sub steag, pentruca-și dau seama, că până ce nu sfarmăm capul șarpelui sacuesungurese, nu poate fi pace deplină în țară. Atâta îndârjire poartă în suflet fiecare român, dela opincă până la vliădică... încât dacă s'ar fi lăsat să intre la oaste cine vrea, nu numai anumiți ani, în scurta vreme am fi avut o armată de peste o sută de mii de oameni, gata de cele mai grele jertfe.

Pentruca să ne putem bucura în sfârșit de roadele păcii, amenințată de bandele ungurești, vom mai trebui să purtăm războiu câtăva vreme. Scurtă desigur, căci interesele conducătorilor noștri, nu sunt ca ale conducătorilor maghiarilor, să prelungească înadins anarhia, ca să poată pescui în turbure, ci dinpotrivă, conducătorii noștri vor lupta cu toate mijloacele, ca să pună capăt odată tulburărilor, pentru ca bucurie și bunăstare să sălășluiască în fiecare casă românească!!!

Ca bucuria să-i fie întreagă, săteanul nostru nu așteaptă deocamdată alta, decât să aivă pământ! Ca să-și facă cu vârf-îndesat datoria de apărător al țării — al falnicei și liberei țări unite — nu cere alta, decât moșie și vatră, vrednică de apărare.

Sătenii noștri își dau seama, că împărțirea pământurilor nu se poate face în ruptul capului. Până se face lista moșilor de împărțit, lista celor ce au să fie împărțiți de pământ (care, cât?) până se hotărească prețurile pământurilor felurite, și modul de plătire, până se face parțelarea prin

inginer, și „intabularea” la cartea funduara (ca nimenea să nu poată fi urnit mai târziu din ceia ce i s'a dat acum) până pe lângă alte năcazuri, se vor putea isprăvi toate acestea, are să mai treacă un an de vreme. Și până atunci însă, trebuie să se aducă o hotărâre cât mai curând, ce va fi cu arânzile?

În legea pentru România veche, despre împărțirea de pământ, se statorește mai întâi care moșii vor fi parțelate în viitor, apoi se poruncește ca aceste moșii până vor putea fi date sătenilor în stăpânire de veci, să li se dea în arândă, începând cu anul acesta.

Cam la tel vor face și ungurii cu ovreii din Budapesta.

Putem fi noi, cei cari am gemut sub stăpânire străină, mai zgârciți decât frații noștri de peste munți sau chiar decât dușmanii noștri de veacuri?

Desigur nu!

Să fie deci liniștiți sătenii noștri, dorințele lor drepte se vor împlini. Tocmai acum se debate în consiliul dirigent (cărnuirea noastră din Sibiiu) legea despre arânzi, în care se va tălmăci, cum trebuie să se facă luarea în arândă a pământurilor. Astfel vor avea la îndemână sătenii și conducătorii lor îndreptarul de mult așteptat.. Deosebit de acea lege, după cum suntem informați, prefectii vor primi instrucții, să mijlocească pașuni pe seama sătenilor, căci deocamdată pașunile — izlazuri, sau hodai cum li se mai zice pe alocurea — fac mai multă bătaie de cap sătenilor.

Spre norocul nostru, în cei patru ani de război, vitele nu s'au împușinat, ba în multe locuri au sporit la număr. Hranirea tuturor și lucrarea pământurilor deci nu e primejduită. Dar specula cu pașunile e uriașă. Arândașii moșilor mari — maghiari, ovrei, armeni, în cea mai mare parte — plătesc stăpânului moșiei 16—20 cor. arândă după jugăr, în vreme ce ei câștigă la pașuni (plata făcându-se după capete de vite) 100—200 cor. pe jugăr!!! Acolo, unde pe anul viitor pașunea va fi dată în stăpânirea sătenilor, e numai cu dreptate ca acum să le capete tot sătenii în

arândă, deadreptul dela proprietar, fie și cu preț de arândă urcat puțin.

Spre două ținte trebuie să rămânim cu toții. Una: să nu rămână un singur petec de pământ nelucrat, în zilele acestea de lipsuri mari. A doua: să nu rămână nici un simbur de nemulțumire în sufletul sătenilor noștri, temelia neamului românesc.

Sub drapelul nostru.

Glasul consiliului dirigent a fost ascultat. Pe strazile Sibiiului se aud cântece de veselie, și cete de flăcăi tineri înainteză însuflețite către casarme. Ți-e parecă mai mare dragul să-i vezi și să-i ascuți.

— Mai Ghio, da și tu?

— M'am făcut raguta iar.

— D'apoi sa le venim odat' de hac la turbații ceia de săcui. Că precum scrie la „Gazeta Poporului” ai dracului mai sunt!

— Zice că taie, impușca și spânzură sânge de-al nostru. Vai mamulică să nu-mi cază unul pe mână, că-i fac tocană...

— Ba papricăș bre, ca-i hoț de ungur. Și flăcăii începură să rădă.

Am intrat și eu atunci în vorbă.

— Să nu vă fie teamă. Unguru-i fricos, dar e voinicos. Cum simte că încep să tusească tunurile românești o ia la tâlpășița...

— Cam așa știm și noi, domnule.

— D'apoi nici nu-i vorba deocamdată de luptă și vărsare de sânge, urmași eu mai departe. Avem bună nădejde că armata Ardealului nu va trebui să sloboadă nici un glonț. Dar trebuie să arătăm lumii că suntem în stare să ne facem armata și între noi stăpânește ordinea cea mai mare.

— Drept graiește domnul...

— Acum au fost chemați mai puțin și dacă va cere trebuința, vom veni cu toții. Este datoria cinstei de Români să facă parte din oștirea scumpei noastre Români mari.

— Cum merg domnule asentările în alte părți? întrebă unul din flăcăi.

— Foarte bine. În curând vom avea o armată, de-ți va fi mai mare dragul de ea. De-aceea trăiți flăcăi! Sunt mândru că ați ascultat de glasul patriei voastre...

Le-am strâns mâna și m'am despărțit de ei cu inima înduioșată. *Coresp.*

Vorbe bune despre România-mare.

În legătură cu cererile ce le-a ridicat dl I. Brătianu înaintea conferinței de pace din Paris, gazeta *Le Temps* publică un articol foarte prietenos pentru noi românii. Ea zice că, pentru a judeca programul larg pe care l-a desfășurat dl I. Brătianu, trebuie să te ridici cu cugetul pe o culme înaltă, de unde poți vedea lucrurile departe. Vrând să alcătuești un mare stat la gurile Dunării, nu-i destul să tragi numai granițele între popoare, ci trebuie să te întrebi: cărui scop va servi el? Omul înțelept, vrând să-și zidească o casă frumoasă, nu începe a strânge cu nemiluită grămezi mari de pietri, ci își face înainte de toate un plan bine chibzuit. În felul acesta se va întreba și conferința de pace: Are putere de viață o România mare? Este de dorit ea ca să existe în interesul păcii?

Granițele cerute de guvernul român se găsesc ușor pe o hartă. Spre meazăzi și apus, Dunărea și Tisa vor împrejmui Bănatul. La meazănoapte de Bănat, hotarele merg o bucată de loc pe cursul râului Tisza, apoi apucă spre meazănoapte-răsărit, și lăsând afară Dobriștinul, ies ceva dinjos de împreunarea Someșului cu Tisa. De aici înaintează pe cursul de sus al râului Tisa până la lanțul Carpaților, care desparte Ungaria de Galizia; trece granița dintre Galizia și Bucovina înscănată prin cursul râului Ceremuș. Aproape de ținutul unde Ceremușul se revărsă în Prut, hotarul Bucovinei se îndreaptă către meazănoapte pentru a atinge Nistrul. Noul hotar român urmărește Nistrul până la Marea neagră. Țărâmurul românesc al mării negre se întinde aproape de portul Varna până cam în apropiere de 50 chilm. de Odessa. Astfel România, care cuprinde 15 până la 17 milioane locuitori, s'ar înstăpâni pe toate gurile Dunării.

Dintre toți vecinii pe socoteala cărora România vrea să-și lărgească hotarele, cei mai atinși sunt ungurii. Dar nu se poate susține deodată o România-mare și o Un-

garie mare. Ungurii vreau să dovedească cu statistica, că România-mare nu va putea trăi din cauza neamurilor străine ce le va cuprinde în hotarele sale. Dar dovada aceasta nu prinde, căci lumea știe că înainte de război ungurii erau în statul lor în număr mai mic decât celelalte neamuri. Guvernele statelor aliate știu apoi că statistica ungurilor e mincinoasă până la nerușinare.

Gazeta *Le Temps* arată cu cifre cum au falsificat ungurii statistica.

Săcuii jocuesc în mijlocul României și ei de ei singuri nu se poate alcătui în un stat de sine stătător.

Cu teritor larg, România va putea fi în viitor „puterea apuseană a răsăritului“.

Bulgaria se va plânge, pentru că un vecin așa puternic o va împiedeca să deslănțuească războiul a patraoară. Aceasta însă nu este decât cu o cauză mai mult pentru ca puterile prietene ale păcii să dorească mărirea statului român. Franța, care are atâtea motive să iubească România, nu va întârzia să ducă la îndeplinire această dorință. Apoi: pentru ce a ținut războiul așa de mult? Cauza este într-o măsură largă, deoarece România n'avea libertate de lucrare. În 1915, când i-se cerea României să se alipească de puterile antantei, dl Brătianu cerea să fie asigurat în contra unui atac bulgar. În 1916, înainte de a intra în războiu, trebuia începută ofensiva dela Salonic, ca România să nu fie silită a lupta pe două fronturi.

Dacă voim deci ca România mare de mâne să dea mână de ajutor la păstrarea ordinii internaționale, trebuie făcută așa de mare, ca să nu se mai teamă de asemenea primejdie. Această sentință a păcii nicidecum nu va fi destul de înarmată.

Recrutările.

Vestim cu mare bucurie că recrutările merg înainte în tot Ardealul cu mare însuflețire. Sibitul, Clujul, Brașovul și Alba-Iulia gem de lumea românească, care vine să-și îndeplinească datoria față de noua și iubită patrie română.

Germania se neliniștește.

Karnarvon. — Gazetarii francezi și englezi scriu în felul următor despre situația din Germania. Avem cele mai serioase pricini să credem că Germania nu continuă demobilizare a. Ea începe să adune trupe și să facă înrolări sub motive economice. Autoritățile militare socotesc că Germania are destul material pentru a înarma 3 milioane de oameni. Generalul Foch a declarat: „Acest popor începe să uite că e învins și că suntem în stare de războiu. Germanii au încetinit transportul materialului sub fel de fel de vorbe neadevărate. Noi aproape am demobilizat. Ei spun că trebuie să-și asigure armata, neașteptând nimic dela Liga Națiunilor“.

Printre condițiunile prelungirii armistițiului dela 17 Febr. trebuie să socotim și predarea artileriei germane și reducerea armatei la 25 divizii, cu mitralierele trebuincioase poliției interne a imperiului, ocuparea de către aliați a districtului Ruter inclusiv Essen.

Socialistul Haase a spus în Berna, că se alcătuește în Germania o armată de 600.000 voluntari pentru recucerirea Prusiei poloneze și a Curlandei. Felul discursului lui Ebert arată că Germania oficială se întemeiază pe greutățile, în care s'ar găsi aliații în cazul reînțelegerii a luptelor. Trebuie să distrugem noua sămânță a războiului.

„Hamburger Nachrichten“ publică părerea principelui Henric de Prusia, care a declarat că trebuie restabilită monarhia și viața economică pe temelile dinaintea războiului. Imperiul să fie condus de vechea dinastie și sub conducerea Prusiei. Statu-rile costisitoare ale lucrătorilor și soldaților să fie desființate. Trebuie o armată teritorială și navală bine disciplinată. Să se înăbușe amestecul evreilor în comerț, industrie și politică. Numai în aceste condițiuni Germania va redeveni puternică.

FOIȘOARĂ

Psalm.

O! Doamne, auzi-mi rugarea
Strigarea-mi la tine să vină,
Stăpâne, deschide-mi cărarea
Și plânsul ce-mi arde vederea,
Cu raza nădejzii — alină.
Imprăști Doamne și ceața
Ce stavilă-i pusă privirii
Și lasă să văd dimineața,
S'ajung zorii zilei de mâne
Și ceasul tămăduirii.
Căci sufletul meu astăzi geme
Strivit sub povara durerii,
Și-amorul îmi paște credința
Și mi soarbe lumina vederii,
— Stăpâne, iartă-mi călnța —
Ci când s'or întoarce eroii
Vestind peste lumi biruința,
Găsi-vor altare'n ruină.
Biserica slovei dărmată
Și plugul mâncat de rugină.
Găsi-vor ograda pustie,
Și mame de dor ofilite,

Copiii cu fața gălbue
Topiți de năcaz și mizerii.
Și inimi de jale cernite
Tu ști, c'au răbdat mult stăpâne
Răbdare adâncă și multă,
Tu ști c'au răbdat și că mâne
Așteptă cu drept mângăere,
Căci cupa durerii umplută-i.
Spre tine se'ndreptă pururea
Cei blânzi și 'necați în obidă
Doar tu le ești razim și siurea
Ei nu află scut, nici răsplată
Și a mântuirii hlamidă.
Tu zici că „mai este-o dreptate“
Ne o spune doar vorba scripturii
Cu slove în aur muiate
De suntem noi vrednici de dânsa
Încă stăpâne „durerea“
Și stânge vâpăile urei.
Februarie 1918 F. D. Paltin.

Datorințe nouă.

Dintre popoarele Europei cea mai frumoasă, dar totodată tristă și sbuciumată istorie, unde află afâtea suferinți și dureri, e istoria neamului românesc. Veacuri întregi a fost în întuneric și subjugat. A su-

ferit și luptat pentru păstrarea sa, a îndurat puhoiul hordelor barbare. În vremile mai nouă, luminându-se și înaintând popoarele din apus, neamul românesc a rămas cu mult înapoi, a rămas, căci pe sfintele plaiuri, în leagănul românismului un ceas n'a fost stăpân pe soartea sa, n'a fost liber! Pentru starea împoiată atât culturală cât și economică, față de popoarele apusului, nu suntem numai noi răzpunzători. Atâtea împrejurări vitrege ni-a tăiat drumul dezvoltării noastre ca popor pe toate ramurile și terenele vieții.

Dar azi când mândrul nostru tricolor flutură de bătaia vântului pe întreg pământul locuit de români, când visul nostru de veacuri îl vedem înlăptuit, ne stau în față nouă datorințe și ne apasă răspundere mare, căci azi stăpâni suntem pe soartea noastră și liberi am ajuns.

Ce am fost noi înaintea războiului? O știm cu toții. Ce-a mai mare parte din puterea noastră a fost cheltuită în lupta purtată contra dușmanului asupritor. Cine nu cunoște soartea tristă și sărăcia țăranului din Maramurăș și din unele părți Ardelene? Toți știm că pe când în alte țări se ridicau palate de locuințe pe seama muncitorilor și țăranul prin bunăstarea lui economică își

Hoști de ale bulgarilor. Gazetele pariziene a adus știrea că la arsenalul militar din Varna s'au găsit 3000 de plane și multe mobile furate din România. S'au gândit bulgarii să se asigure cu plane pe sute de ani înainte, crezând că vor putea cânta pe ele hora biruinței lor. Dar nu li s'a stat în toate localitățile de lângă Dunăre și în deosebi în orașul Rusciuc se găsesc multe mobile furate din România. Încă înainte de ce s'au format comandaturile germane, bulgarii au făcut două poduri peste Dunăre și fiecare bulgar putea trece pe ele ca să iure din România tot ce putea duce. Din Giurgiu au furat tot ce a găsit. Chiar și la generalul bulgar Tantișof s'a găsit mobile furate, precum și la rudeniile sale.

Ne-am scăpat de numirile ungurești. Președintele Consiliului dirigent, împreună cu ministrul de justiție, poruncesc printr-o lege următoarele numiri românești pentru funcțiile administrative și de judecată: județ — comitat (vármegye); plasă — cerc (járás); oraș cu consiliu — oraș cu magistrat (r. t. város); prefect — comite suprem (főispán); subprefect — vicecomite (alispán); jurisconsult județean — protofiscal (főügyész); primpretor — protopretor (főszolgabíró); medic de plasă — medic districtual (járási orvos); secretar comunal. La justiție: judecătoria de ocol pentru judecătoria cercuală; curte de apel pentru tabla regească; curte de casație pentru curie.

Imbrăcămintea domnitorilor. Nici unul dintre domnitori n'a cheltuit așa de mult pe imbrăcămintea ca fostul țar al rușilor. Croitorul civil primia anual 40.000 cor. Țarul militar 60.000 cor. Țarul nu purta nici când un rând de vestimente mai mult ca de trei ori și pentru fiecare rând plătea 750 cor. (în vreme de pace). Pentru un cilindru 120 cor. pentru o păreche mănuși 40—50 cor. Spesele regelui Georghe al V. din Anglia, anual au fost 80.000 cor. Regele Alfonso al Spaniei cele mai multe spese le avea ca costumele de vânătoare. Anual folosea câteva zeci. Între toți domnitorii mai puțin cheltuiește regele Norvegiei.

Mare nenorocire de tren. În zilele trecute s'a întâmplat trenului de persoane din București-Giurgiu, o mare nenorocire între stațiile Vidra și Grădiștea.

Trenul care era alcătuit de 5 vagoane de călători și era condus de mecanicul M. Georgescu, a plecat la ora 8 dim. din gara de nord, ca să meargă numai până la Grădiștea, deoarece linia de aici până la Giurgiu continuă să fie înzepezită.

În dreptul kilometrului 21 între Vidra și Grădiștea trenul de bunăseamă din cauza zăpezii care era acoperită cu gheață a fost împins peste podul Argeșului.

Fie din cauza gheței, fie din cauză că linia este în acest punct strâmbă, toate vagoanele trenului au sărit de pe linie.

Două vagoane s'a răsturnat sfărâmurându-se aproape în întregime și prinzând sub sfărâmături un număr mare de călători.

Până la 5 oare au fost scoși de sub sfărâmurile vagoanelor șapte morți — 4 funcționari de tren și 3 călători — dintre cari s'a stabilit numai unul cine este și anume șeful depoului din Giurgiu Costescu și a boactăriei din același localitate.

La ora 2 știrea ieșirii de pe șini a trenului fiind vestită căilor ferate, șeful gări-

lor de nord d. N. Ionescu, a trimis la Vidra o mașină de ajutor și la ora 4 d. a. au fost aduși în capitală 6 dintre cei mai grei răniți.

Răniții au fost duși din gara Filaret, de trăsurile salvării, la spitalul Brancovenesc.

La ora 4 a fost trimis un nou tren de ajutor pentru aducerea în capitală a morților și celorlalți călători mai puțin răniți. Trebuie să adăogăm că după zece zile de oprire a circulației trenurilor între București și Glurgiu, din cauza înzăpezirii, trenul care a deraiat a fost cel dintâiu care a fost pus în circulație pe această linie. Direcțiunea căilor ferate a luat grabnice măsuri pentru curățirea liniei și a poruncit o cercetare pentru cunoașterea cauzei care a provocat această mare nenorocire.

O ticăloșie ungurească. Ungurii dacă nu pot face pe față, cel puțin în ascuns umblă să ne strice României mari. Iată ce povestește locotenentul *Beraria* din Porumbacul de jos despre o nouă ticăloșie ungurească:

„Ca ofițer ardelean, facepe dsa, mi s'a încredințat și oficiul de cenzor postal în comuna Porumbac. Controlând scrisorile și pachetele postale, am descoperit, că în fiecare din cele 40 de numere din gazeta „Glasul Ardealului” — redevenită astăzi „Gazeta Transilvaniei” — ce se trimiteau abonaților din cercul Porumbacului de către administrația ziarului, se aflu ascunse manifeste atâta împotriva armatei, dinastiei române și a unirei cu țara mamă. După toate semnele aceasta nu poate fi decât fapta ticăloasă a funcționarilor poștali, toți unguri”.

Cum a fost asasinat generalul Poetaș? După ultimele vești ce le-am primit generalul Poetaș, despre a cărui moarte am scris într'unul din numerile trecute ale gazetei noastre, a fost ucis cu trei gloanțe, trase în piept, fiind atăcat de o bandă de 8 bolșevici, pe când se ducea în trăsură la câmp să dea ordine.

El a avut o luptă strașnică cu bandiții, dintre cari a doborât trei, dar neavând în apropierea lui trupe, în cele din urmă a căzut ca un erou.

Sași. Cetim în „Neamul Românesc” următoarele: Dintre cele trei milioane de germani cari locuiau în vechea Ungarie, sașii uniți între ei printr'un lung trecut istoric, de viață economică și culturală, alcătuiesc o minoritate, adecă sunt mai puțini. Erau de toți la 1900, 233.019 (între părțile arădane și bănățene). Nemții în următorul număr: 451.689, între Tisa și Dunăre 299.192; spre Austria 576.040; în nord 155.856; în Zips, Ung, Bereg etc. 103.529; în „cercul de Mincolo de Tisa” 77.390; în (Croatia și Slavonia 136.121).

Cultura lor li îngăduia să aibă un număr de 678 de cunosători de carte, bărbați și femei, la mie (la unguri 537 numai la mie).

Organizarea lor economică și financiară e desăvârșită. În America e rar să emigreze sașii.

În atențiunea studenților. La 18—19 Februarie st. v. se va ținea la Brașov examenul de bacalaureat (maturitate) scriptu-

ristice, iar în 23 oraul. Studenții ardeleni născuți în anii 1896, 97 și 98 și cari cad sub prevederile ordinului de chemare sub arme, nu vor fi dispensați de serviciul militar, întrucât prezența lor a fost socotită mai necesară în mijlocul chemațiilor să asigure stăpânirea românească asupra teritoriului unit cu regatul român. (Biroul pres.)

O întrebare. S'au luat măsuri ca numai decât să se înceapă munca în toate școlile populare. Era și vremea să fie strânși de pe uliți copiii și să se dea iarăși viață școlilor. În legătură cu aceasta am de pus o întrebare: De ce nu se cere dela învățători să facă jurământ cătră noua stăpânire românească? Jurământul vechi nu ne mai obligă — cu aceasta suntem în curat și cel ce e pătruns de bune simțăminte românești, știe care-i este datorința. Totuși vor fi și de aceia cari numai printr'un nou jurământ se vor simți deslegați cu totul de pământul cel vechiu; de aceea ar fi bine să se ceară și dela învățători jurământ de credință, cum s'a cerut celor dela administrație.

Ioan Ardelean.

Căsătorii bușmane. În stepele Calahari tinerii bușmani se pot căsători numai după ce își dovedesc istețimea lor. Tatăl fetei de obicei cere dela viitorul ginere ca să prindă în goană un antilop; cunoscând istețimea mare a antilopului, nu e glumă să-l prinzi.

Sunt părinți împetriți la dăb cari nu se îndestulesc numai cu atâta, ci cer ca viitorii lor gineri să omoare o girafă. Girafa e unul dintre cele mai luți animale și astfel multora abia după alergare de o zi le succede a prinde și a omorî girafa. Dacă totuși le succede atunci li tale coada și o duc în semn de biruință viitorului socru. Trupul animalului mort trebuie acoperit cu frunze să nu-l înceapă vulturii. Omorârea girafei e lucru mare. Intreg satul e vesel și iasă afară la fața locului. Girafa omorâtă o duc în sat, unde nevestele o frig, apoi mănă cu toți din friptură. La sfârșitul ospățului tânărul își ia aleasa de mână și o conduce în colibă. Din acel moment ea e soția lui.

Muzenul regelui Alfonso. Contra nici unui domnitor nu s'au comis atâtea atentate, ca în contra tinărului rege al Spaniei Alfonso! Într'un mod miraculos însă totdeauna a scăpat teafăr și nu i s'a întâmplat nimic. Primejdiiile mari prin cari a trecut nu i-a răpit de loc viața. Și-a aranjat chiar un muzeu întreg din obiectele acele cari îi reamintesc atentatele comise. Într'altel este un aparat mic de gumă prin care a voit să-l învenineze cu primele luni ale nașterii sale; un vas mare de sticlă pe care picase de să și spargă capul când împlinise cinci ani; un baston cu care un servitor de curte nu se știe cu voie ori fără voie, era să-i scoată ochiul, câteva bucate din bomba care a fost aruncată asupra trăsării regești, pielea unui cal pe care îl ucise o bombă anarhistă cu ocaziunea înțetinerii sale la Paris. O bucată din trăsura în care șezu regele alături de Loubet când s'a comis atentatul. O bucată din bomba menită să-i omoare la serbarea cununiei lor la Madrid. Aiară de aceste se mai găsesc în muzeu nenumărate cuțite, revolvere, pumnale ș. a. *Victor I. Ciato.*

Românii din Sârbia. Sunt demne de reamintit astăzi unele fapte din trecutul apropiat în legătură cu chestia românilor din Sârbia.

În războiul balcanic din 1912 regimentele sârbești recrutate în părțile locuite de români s'au purtat cu deosebită vitejie în luptele din Nordul Macedoniei. Tot dintre românii din Sârbia erau recrutate și trupele diviziei sârbești care a luptat la atacul cel mare pentru cucerirea orașului Adrianopole.

Cu prilejul predării comandantului turc al garnizoanei Adrianopole, vestitul Sukri pașa, a făcut foarte mirat constatarea că trupele din divizia sârbă de asediu vorbeau românește, — constatare care a fost reprodusă la timp în marile ziare străine.

Trupele sârbe alcătuite din români și-au arătat din nou bravura legendară cu prilejul luptelor contra Austriacilor la Dunăre, la începutul marelui războiu, când i-au zdrobit și i-au aruncat în Dunăre. În Sârbia trăesc aproape o jumătate de milion de români.

În atențiunea studenților. Pentru că majoritatea absolută a studenților să-și poată începe de pe acum studiile în limba română și până la naționalizarea universității din Cluj, ce va avea loc la toamnă, s'au luat măsuri ca ei să o poată face aceasta la universitatea din București. La sfârșitul unei acesteia se va deschide acolo „căminul studențesc” pentru aproximativ 350 studenți ardeleni dela diferite facultăți și dela diferite școli superioare. Studenții sunt primiți gratuit. Ei sunt obligați ca să iie cu sine pe lângă documentele necesare și haine de pat (o saltea goală, pernă și cearșafuri) tăcămuri pentru masă (farfurii, lingură, fuculiță, cuțit, pahar, servet) și alimente cari se conservă) brânză, slănină, fructe uscate ș. a.

Plecarea va fi din Sibiu la 1 Martie st. v. Studenții se vor putea atașa la tren în ori-care gară dintre Sibiu și Brașov.

Biroul Pescei.

Pentru eroii căzuți la Orlat.

Femeile române din Sibiu și din împrejurime sunt invitate pe *Duminică în 10/23 Februarie orele 3 p. m. la o consultare în sala cea mare a Prefecturii (comitatului) ein Srr. Șaguna. Nr. 10.*

Obiectul: Luarea măsurilor de lipsă pentru ridicarea unui moment, în amintirea eroilor căzuți la Orlat, în toamna a. 1916, în luptele pentru întregirea neamului.

Sibiu, 7/20 Februarie 1919.

Catinca A. Bârseanu
presidenta Reuniunii femeilor române.

Posta Redacției.

Dnei preotese. Am citit cu părere de rău cele împărtășite despre păstorul care n'a intrat pe ușă în staulul oilor. Ne-am însemnat cazul și ne vom interesa de el, în rând cu altele de asemenea fel. Sub păstoria nenorocitului Mangra s'au apropiat și alți nevrednici de altarul Domnului.

Gh. Borzea, paroh. Viștea. Cred că acum primiți gazeta regulat. Mulțumesc pentru cele trimise. Sunt bune.

Aurel Stefan. Daișoara. Cu mari mulțumite. În numărul următor vom reveni.

Diul 8. Dumbravă. în B. — Admirabilul d-tale folleton intitulat „Hotel Astoria camera 106”, îl păstrăm pe mai târziu. Ai prins lucrul minunat. Te felicităm din toată inima. Va fi o bucată vrednică de povestire „Din Basarabia rusească”, eu care am secerat un succes așa de strălucit. Te rugăm să nu te oprești pe calea de jumătate. În felul acesta numai se poate porni marea mișcare de purificare și de alungare a lichelelor din mijlocul nostru. Mai sunt și alții cari tremurând de eroază își așteaptă ziua judecării și osânda. Sunt triști firește, amărâți, eu privirea pierdută ca toți vinovații. Ai toată dreptatea de altfel. Și noi ne cunoaștem elentela. Este unul zis „mai marele vameșilor și fariseilor”. Acum e rândul lui. Iar plăcea vicelanului să se vadă înțepenit în jilt cu cărja în mână. Dar o să-i venim noi de „bac”, când îi va fi lumea mai dragă. Avem ac gros și de cojocul lui. Astăzi se lapădă de Mangra, uitându-și însă cum îl proslăvea la Oradea-Mare. Dar n'am uitat noi. Și apoi ne mirăm că părintele nu și aduce aminte „de roada viții” din care i-a dat să guste „tălharului tălharilor”, ce-a intrat pe fereastră în staulul oilor. Roada s'a mâneat, dar „pofta bună” n'a ros-o șoarecii. Hei părinte, părinte, mâncați-aș strugurii și orațiile și curcanii trimiși lui Mangra. Te salutăm.

Pierdut.

Dacă știe cineva ceva despre Davidol Nicolae Div. 27 Pekareis Feldpost Nr. 644, să scrie fiului său Nicolae Davidol jun. în Sztgyörgyválya p. u. Pusztakalan. Cu stimă Nicolae Davidol.

Concurs.

În comitatul Târnavi-mici cercul Hosuseului comuna mare Bolcaci prin această public concurs la postul de medic comunal pe lângă următoarele emolumente și anume:

1. Plată lunară anticipativă din 1600 cor. anuală 133 cor. 34 filleri, solvită prin perceptoratul din Diciosânmărtin, ca solda începătoare.

2. Din partea comunei adaus personal la an 500 cor.

3. Quartir în natură.

4. Rescumpărare pentru vizitarea morților (halotkénlési díj) și pentru vizitarea carnei tăiată în fleșerii anual 4◇ org. lemne de foc.

5. Pentru vizitarea morboșilor taxa statuară și din 5—5 ani un adaus anual de 200 cor. în patru rânduri.

Provoc pe toți domnii medici cari reflectează la acest post să binevolască în sensul legii din 1908 artic. XXXVIII § 7 a-și înainta cererile lor subscrisului oficiu pretorial, dintre reflectanți aceia cari sunt în serviciu prin șefii săi, până în 4 Aprilie 1919. — Alegerea se va ținea în comuna Bolcaci.

Hosusău, 1919 Februarie 17.

Gregoriu Simona
m. com. cere.

133 1—3

Vin vechiu

prima calitate, bun pentru butelii, de 8¹/₂—10¹/₂ % după Maligand, se află de vânzare cu butea și cu vagonul. Cumpărătorii să se adreseze la d-na: **L. Keleti, văduvă de forestier, în Sebeșul-săsesc (Szászseben).**

128 2—3

Un băiat

cu școală românească se primește ca elev la tipografia „Carpații” a „Gazetei Poporului”, strada Urezului Nr. 41.

Se află de vânzare un cal

Moga, Holzgasse 23, Sibiu.
128 2—3

Dactilografă

130 1—3
cunoscând perfect limba română, caută loc la un birou. Administrația ziarului „Gazeta Poporului”.

Caut pentru birou

o persoană care știe scrie cu mașina și posedă toate trei limbile țării în scris și cetit. Ofertele sunt a se trimite la: Fabrica de mașini
132 1—2 **And. Rieger, Sibiu.**

Se caută

traducători din limba maghiară în limba română pentru Instrucțiunile Căilor ferate maghiare. Persoanele cari pot executa asemenea lucrări sunt invitate a se prezenta la Direcția Centrală a C. F. R. din Sibiu, strada Schewis nr. 7, Etagiul II a.
119 3—3

Concurs.

Devenind în comuna Râșinari prin moarte postul de pădurar vacant, să scrie concurs.

Venitele împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. 380 cor. plată fundamentală.
2. 60 cor. relut de pământ.
3. 45 cor. relut de lemne.
4. 30 cor. relut de pământ, sau îndreptățirea de a ținea în pășunat 2 vite.

Alară de acestea după fie care 5 ani impliniți un adaus personal de 40 cor.

Postul e împreunat cu dreptul de pensie.

Doritorii de a ocupa acest post se invită a-și înainta cererile lor provăzute cu a) atestat medical că sunt sănătoși, b) extras matricular din matr.

de nașteri, și c) atestat oficial de moralitate, cel mai târziu până în 1 Martie 1919 primăriei din Râșinari.

Râșinari, la 2. II. 1919.

125 3—3

Primăria com.

ANUNȚI

Dacă aveți trebuință de tot felul de

MĂRFURI

trimiteți adresa D-v. exactă și veți primi

„Gazeta Poporului”

publicație specială pentru răspândirea mărfurilor, direct dela producători cu prețurile originale, în schimbul abonamentului de 8 lei pe an. 131 1—5

Director: **Gh. Diaconescu,**
Cordăreni-Dorohoi.

S'a înființat o nouă tipografie:

CARPAȚII Tipografia „GAZETEI POPORULUI”

în Sibiu, Strada Urezului (Reisbergasse) Nr. 41.

cum vii dela gară la dreapta, în față cu biserica Ursulinelor.

Primește să lucreze tot felul de tipărituri, precum: cărți, broșuri, reviste, gazete și apeluri etc. Tot asemenea facturi, scrisori, plicuri, cărți postale, bilete de logodnă și de cununie, bilete de vizită, anunțuri funebre, invitații la petreceri, bilete de intrare și tot felul de protocoale, bilanțuri și acții de-ale băncilor.

Rugăm pe toți cari voiesc să tipărească ceva, a se adresa la tipografia „Carpații” cu toată încrederea.

Semnăm cu stimă:

Tipografia „CARPAȚII”